

Sygn. akt III KZ 30/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **B. Ś.**

o wznowienie postępowania

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 16 lipca 2013 r.,

zażalenia wnioskodawcy

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 11 maja 2013 r.,

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 11 maja 2013 r. Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. odmówiła przyjęcia wniosku B. Ś. o wznowienie postępowania sądowego zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w B. z dnia 25 maja 2012 r., sygn. akt IV Ka [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 8 lutego 2012 r., sygn. akt XIV W [...]. Powodem odmowy było stwierdzenie, że wnioskodawca nie usunął w określonym terminie braku formalnego wniosku, poprzez jego sporządzenie i podpisanie przez adwokata, do czego został wezwany w dniu 9 kwietnia 2013 r., po tym jak ustanowiony z urzędu obrońca złożył opinię o braku podstaw prawnych do wznowienia postępowania.

W zażaleniu na to zarządzenie B. Ś. podniósł, że wyznaczony mu obrońca z urzędu, składając opinię o braku podstaw do wznowienia postępowania, nie wykonał należycie swojej pracy, skoro nie zauważył tego, że akta sprawy są niekompletne, gdyż brakuje w nich dwóch kart. Wobec tego, że sądy orzekały na niekompletnym materiale dowodowym, zachodzą podstawy do wznowienia postępowania w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest bezzasadne.

Podstawą zaskarżonego zarządzenia jest ustalenie, że wniosek o wznowienie postępowania sporządzony osobiście przez skazanego nie spełnia warunku formalnego określonego w art. 545 § 2 k.p.k., to jest wymagania, aby sporządzony został i podpisany przez adwokata lub radcę prawnego. Skarżący tego ustalenia, które skutkuje odmową przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, nie podważa. Twierdzi natomiast, że dotychczasowy obrońca z urzędu nie wykonał należycie swojej pracy.

W związku z tym zauważyć trzeba, że skarżący nie domagał się jednak przyznania mu do tej czynności innego obrońcy z urzędu. Skoro tak, to właściwy sąd nie mógł oceniać, czy obrońca dotychczasowy należycie wykonał zleczone mu czynności, wyjaśniając powody odstąpienia od sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania i ewentualnie wyznaczyć mu innego obrońcę z urzędu. Problematyka ta nie może również, co oczywiste, być przedmiotem oceny w niniejszym postępowaniu.

W zaistniałej sytuacji procesowej jedynym sposobem skutecznego podważenia zarządzenia z dnia 11 maja 2013 r. byłoby wykazanie, że wniosek o wznowienie postępowania został sporządzony przez adwokata lub radcę prawnego. Skoro wnioskodawca tego nie uczynił, brak jest podstaw do zakwestionowania tego zarządzenia. Podkreślić również trzeba, że wniosek o wznowienie postępowania na korzyść skazanego może być złożony w każdym czasie.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.